

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 69/10
14.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. М.П, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 383/09 од 13.11.2009.године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Великој Плани К. 97/07 од 23.9.2008.године и Окружног суда у Смедереву Кж. 93/09 од 6.3.2009.године, у седници већа одржаној 14.4.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 383/09 од 13.11.2009.године подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Великој Плани К. 97/07 од 23.9.2008.године и Окружног суда у Смедереву Кж. 93/09 од 6.3.2009.године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Великој Плани К. 97/07 од 23.9.2008. године М.П, на основу члана 355. став 1. тачка 3. ЗКП ослобођен је од оптужбе за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 201. став 4. у вези члана 195. став 3. у вези става 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Општинског јавног тужиоца у Великој Плани и оштећеног З.П, Окружни суд у Смедереву је пресудом Кж. 93/09 од 6.3.2009.године одбио жалбу јавног тужиоца као неосновану и првостепену пресуду потврдио док је жалбу оштећеног одбацио као недозвољену.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 383/09 од 13.11.2009.године против пресуде Општинског суда у Великој Плани К. 97/07 од 23.9.2008.године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. у вези члана 367. став 1. ЗКП, и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 367. став 1. у вези члана 17. став 1. ЗКП, а против пресуде Окружног суда у Смедереву Кж. 93/09 од 6.3.2009.године због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 380. став 1. тачка 1. у вези члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да се захтев усвоји и констатују учињене повреде закона у корист окр. М.П.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца, окр. М.П. и браниоца, адв. В.Л, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Према наводима захтева, првостепеном пресудом учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП јер је изрека пресуде неразумљива због тога што не садржи битан елемент предметног кривичног дела – кривицу нити је разлучено о ком облику виности се ради у односу на наступелу последицу у конкретном кривичном делу.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим, јер у ситуацији када суд утврди да има места примени одредбе члана 355. тачка 3. ЗКП, окривљени се мора ослободити од оптужбе за дело односно за радње онако како је и оптужен, без измене чињеничног описа из оптужнице.

Првостепени суд је управо тако и поступио, односно, окр. М.П. ослободио је од оптужбе за радње описане у диспозитиву оптужнице Кт.бр. 251/05 од 5.10.2005.године, са изменама чињеничног описа учињеним од стране заменика јавног тужиоца на главном претресу одржаном 22.9.2008.године. Према томе, ненавођењем кривице у изреци пресуде, првостепени суд није изреку пресуде учинио неразумљивом, јер изрека у потпуности одговара чињеничном опису из диспозитива оптужнице.

Такође, према захтеву, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП постоји и због тога што нису наведени разлози о одлучној чињеници, а затим се у образложењу захтева наводи да је првостепени суд у целости прихватио одбрану окривљеног иако је његова одбрана

остала неразјашњена у делу који се односи на моменат када је угледао бициклисту и возило које му је долазило у сусрет из супротног правца са упаљеним дугим светлима. Овим наводима јавни тужилац се у суштини упушта у чињенична питања и оцену доказа, посебну оцену одбране окривљеног од стране првостепеног суда, па је захтев и у том делу оцењен као неоснован.

Неосновани су и наводи захтева да је првостепеном пресудом учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 17. ЗКП, јер суд у току главног претреса и приликом доношења пресуде није правилно применио одредбу члана 17. ЗКП, а то је очигледно било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде. Према захтеву, наведена повреда учињена је тиме што првостепени суд, у поновљеном поступку, није поступио по примедбама другостепеног суда из решења Кж. ... од 14.2.2007.године којим је укинута првобитна пресуда К. ... од 14.9.2006.године, јер није обавио реконструкцију критичног догађаја, већ је наложио изјашњење о овој околности Г. з. з. в. а затим допустио да, за комисију вештака, дипл.инг.Д.В. сам одлучи, уместо суда, да је реконструкција догађаја сувишна.

Супротно изнетим наводима захтева, другостепени суд у својој укидајућој одлуци није наложио обавезну реконструкцију већ је навео да ће у поновљеном поступку првостепени суд „по потреби обавити реконструкцију“. У поновљеном поступку првостепени суд се дописом К. ... од 31.1.2008.године обратио Г.з. з. в. у Б. ради изјашњења да ли је погодно извођење реконструкције, након чега се комисија тог завода у допису од 14.2.2008.године који је, у име комисије, потписао дипл.инг.Д.В, изјаснила да се извођењем реконструкције не би добио ни један нови доказ који би имао утицаја на закључке изнете у раније датом налазу и мишљењу те комисије. Након саслушања вештака дипл. инг. Д.В. на главном претресу одржаном 12.5.2008.године, комисија вештака је по налогу суда обавила преглед бицикла оштећеног и о томе дала изјашњење.

На главном претресу одржаном 22.9.2008. године, након читања налаза и мишљења комисије вештака од 19.9.2001. године, исказа вештака дипл.инг. Д.В. са главних претреса одржаних 14.9.2006. године и 12.5.2008. године и изјашњења комисије Г. з. з. в. од 13.5.2008.године, нико од странака више није предлагао извођење реконструкције догађаја, па је првостепени суд није ни извео, а самим тим није ни учинио битну повреду одредаба кривичног поступка на коју тужилац у захтеву указује. Овде треба нагласити да, чак и да је првостепени суд, неизвођењем реконструкције, повредио одредбе Законика о кривичном поступку, у том случају не би се радило о повреди из члана 368. став 2. у вези члана 17. ЗКП, на коју се тужилац позива у захтеву, већ о повреди одредбе члана 394. став 3. ЗКП.

Како првостепеном пресудом нису учињене повреде закона на које јавни тужилац указује у захтеву за заштиту законитости, то ни другостепеном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 380. став 1. тачка 1. у вези члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП у смислу навода захтева.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године) и одредбе члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа

судија

Невенка Важић,с.р.